

ئەو کا تەي “پاسەوانا نى خودا” * من دە کوژن! ... سەنگەر زارارى

ئەگەر كەجىتە بە ناوبانگەكەي فەيلەسووفى فەلەسەفەسى ئىنىيە دىكارت (1596-1650ز)، “من بىردەكەمەو، كەواتە من ھەم”، ھەوئەكە بىت بە دابەينى (خود) لە (ئەويتەر) و ھەوئەكە بىت بە (تاكگەرایی)، ئەوا ئىمانى “پاسەوانا نى خودا”، ھەوئەكە بە سەلماندى ئەوئەي كە مەرق ھەرگىز لە (ئەويتەر) دابەئاو نىيە و ناتوان بە بەئەويتەر بژى و بىربكاتەو، بە مانايەكى تر. ئەم ئىمانە دەيەو بىسەلمەنە كە مەرق ھەر تەنیا خودى خەي نىيە لە واقعدا بوونى ھەيە، بەكو وئەي كەسانى دىكەشە، يان كەسانى دىكەش وئەي ئەون و ئەو وئەنە و ئەنگدانەوانە ھەندەكجار تا ئەدەيەكى گەلەك زەر پەرشوبەئاو و زەر دەبن و كەسە ئەستەقىنەكان تەيدا بزر دەبن.

لە شوئەنەكدا ئىوار (كاراكتەرى سەرەكى ئىمانەكە)، باسى ئەو دەكات ماوەيەك ئىمانى كەيە و بە ئەوئەي ناوى نووسەرەكانيان بخوئەنەتەو، بەرگەكە و چەند لاپەئەيەكى سەرەتاي ئىمانەكە داندووە بە ئەوئەي ناوى نووسەرەكە نەبينە: “من دەمەوئەت نەرجسىيەتى مەرقەكان بكوژم... 165”، ئىنجا ئىمانەكە بە بەئەي ناوى نووسەرەكە خوئەندووەتەو، يان باسى ئەو دەكات كە بابەتەكى لەسەر كوشتنى (من) نووسىو، “فەسەكە لە نووسىنەكى خەي بىركەوتەو كە باسى چوونە سەر دەسەتەي دەستەيەك لە شەكەشەي دەكرد، كە دامودەزگەي تايبەت دادەنەن بە كوشتنى (من)، سەرەتا ھەو دەدەن (من) لە زماندا بىسەنەو، بەوئەي لە جەگەي (من)، (ئەو) بەكار دەھەنەن و كاتەكەسەك دەيەوئەت بەت: من برسیمە، ياخود ئازادیم دەوئەت، دەبەت بەت: ئەو برسیمیەتى، ئەو ئازادى دەوئەت، تا دەگاتە ئەوئەي ھەمووان لە زماندا ئائامادە دەبن و دەبن بە كەسى سەیم... 165”، لە شوئەنەكى ئىمانەكەدا ئەم كوشتنى (من) دەگاتە ئاستى نەمان، “كەواتە ژيانەكى ئەستەقىنە بوونى نىيە، ئەوئەي ھەيە لە خەيە تەدايە... 156”.

سروشتى مەرق وایە كە ئەگەر لە ژيانى ئەستەقىنەدا كەموكووئەيەكى ھەبەت، يان ئامانجەكى ھەبەت و نەتوان بە بىھەنەتەدى، بەشەوئەي دىكەي جیاواز، يان ھەر ھىچ نەبە لە خەيەيدا ھەوئەي بەدەستەنەنى دەدات و دەيەوئەت قەرەبووى بكاتەو، ئەم وئەنە خەيەيە، ئەوئەيە كە ئىمانەكە بە وردى كارى لەسەر دەكات، زەرەبەي ئەو كەسانەي لە

ٲٲژهٲٲات ناتوانن ئو ژيانه بژين كه له خهياٲٲياندايه، ئهگه ر دهرفه تيان ههٲٲت ٲٲاده كه نه وٲٲاتاني ئه وروپا و ئهگه ر نه شبوو، به خهياٲٲ بٲٲ خٲٲيان ژيانٲٲكي ديكه دروست دهكهن و خهياٲٲيان دووره لهو واقيعه ي تٲٲيدا دهژين، ”زٲٲربه ي ئو كچ و ژنانه ي له ٲٲژهٲٲات دهژين، ٲٲگه يه كيان دٲٲزيوه ته وه بٲٲ ههٲٲاتن...150“، دياره ئو ٲٲگه يه ش ٲٲگاي ژيانه له ناو خهياٲٲ و فهنتازيايه كي خٲٲش، واتا به جهسته له ٲٲژهٲٲات و به خهياٲٲ له ٲٲژئاوا.

ئهم ٲٲمانه ئه وه ش دهسه لمٲٲنٲٲ كه مٲٲژوو، هٲٲز و كاريگه ريه كي زٲٲري له سه ر شوٲٲنه كان هه يه، ده شٲٲ له سه رده مٲٲكدا شوٲٲنٲٲك، جٲٲگه ي ژيان بٲٲت و له سه رده مٲٲكي ديكه دا مرٲٲق لٲٲي ٲٲابكات و نه توانٲٲ لٲٲي بژي، ٲٲژهٲٲات سه رده مانٲٲك ٲٲژهٲٲاتي ٲٲحانيهت و عه شق بووٲٲ، بٲٲني بوخورد ي لٲٲ ده هات، ٲٲژهٲٲاتي خاوه ني ياساكاني حامٲٲابي و عه شتار و ئيمپراتٲٲريه ته گه وره كان بوو، بهٲٲام ئٲٲستا بووه ته جٲٲگه ي شهٲٲ و ئاژاوه و حوكمي داعش و به عسي و حووسي و قاعيده و.. ده يان و سه دان حيزب و گروپي مه رگدٲٲستي ديكه و مرٲٲق به ههٲٲه داوان لٲٲي ٲٲاده كات.

كورد له وٲٲنه (خه ياٲٲي)يه كانيشدا، بٲٲ ئامانجه و چاره نووسي نادياره. ٲٲبوار سهٲٲ وٲٲنه له گٲٲفارٲٲك ده بٲٲت و ده يه وٲٲت ٲٲمانٲٲك له باره ي ئو سهٲٲ وٲٲنه يه (كه نا يانناسٲٲ و ههٲٲمه كي له گٲٲقاره كه لٲٲي كردوونه ته وه) بنووسٲٲت و ژيان بٲٲ هه ر يه كٲٲكيان ده خولقٲٲنٲٲ، يه كٲٲكيان ناو ده نٲٲ (خوان ٲٲسينتٲٲ)، واي داده نٲٲ خهٲٲكي ئيسپانيايه و ٲٲژنامه نووسه، دووه ميان ناو ده نٲٲ ئه بوئه نه سي تونس ي، خهٲٲكي تونس ه و دواي ئه وه ي وٲٲاته كه ي جٲٲدٲٲٲٲت، ده چٲٲته ئيسپانيا و له وٲٲشه وه ده چٲٲته ناو خيلافه ته كه ي داعش، سهٲٲيه ميان ناو ده نٲٲت فره اد و له سهٲٲماني ده ژي، فره اد ژيانٲٲكي تايبه تي هه يه، ئو له ناو كتٲٲبه كانه وه ها تووه ته ده ره وه و له ٲٲووي جهسته ييه وه زامداره و سووتاوه، ٲٲژٲٲك بٲٲ كٲٲبه ري ده چٲٲته كه ركووك، له وٲٲ كاتٲٲك ده يه وٲٲ له په نا ديوارٲٲك پشوو بدات، له ته قينه وه يه كدا كه له سه ري مرٲٲقٲٲك ده كه وٲٲته باوه شي و به مه ش تووشي شٲٲك ده بٲٲت و لاٲٲ ده بٲٲت و دواتر چاره نووسي ديار نامٲٲنٲٲت.

خوان ٲٲسٲٲنٲٲ و ئه بوئه نه س له ئيسپانيا به ٲٲككه وت له كا فتر يا يه ك يه كتر ده بينن و هه ندٲٲ گف توگٲٲ له باره ي ئايين و ئافره ته وه ده كه ن، ئه بوئه نه س نايشارٲٲته وه كه ئو به هيوايه ٲٲژٲٲك له ٲٲژان ئيسپانيا (ئه نده لووسي جار ان) بگهٲٲته وه بن ده ستي موسوٲٲمانان، دواتر ئه بوئه نه س ده چٲٲته ناو داعش، خوان ٲٲسٲٲنٲٲش به مه به ستي كاري

ژنامه‌وانی ده‌ته عااق، به‌ام له‌گه چه‌ند که‌س‌کی دیکه و له کاتی ووما‌کردن، ده‌که‌ونه به‌سه‌ی تا‌قم‌کی داعش و ده‌ستگیر ده‌کرت و به‌ده‌ستی ئه‌بوئه‌نه‌س (ئه‌بوئه‌نه‌س ناینا‌سه‌ته‌وه، به‌ام س‌س‌نت ئه‌و ده‌ناس‌ته‌وه) له‌به‌رده‌م کام‌راکان و به‌جل‌کی پرته‌قا‌یه‌وه سه‌ری ده‌به‌د.

له‌ره‌دا نه‌ ئه‌بوئه‌نه‌س وه‌کو (خود)، س‌س‌نت س‌رده‌به‌ و نه‌ س‌س‌نت‌ش وه‌کو (تاک) سه‌ری ده‌به‌در، له‌ره‌ ئه‌بوئه‌نه‌س نو‌نه‌ری ده‌سه‌لات‌کی تووند‌ه‌وه و س‌س‌نت‌ش وه‌کو و نه‌ی ژه‌ه‌ات له‌به‌رده‌م کام‌راکان له‌ناو ده‌به‌ر و سه‌ری ده‌به‌نرت.

له‌م و نه‌دا ئامانجی ئه‌بوئه‌نه‌س دیاره‌ که‌ گه‌انه‌وه‌ی ده‌وه‌تی خیلافه‌تی ئیسلامی و ده‌ستبه‌سه‌ردا‌گرتنی هه‌موو دنیا‌یه، ئامانجی س‌س‌نت‌ش دیاره‌ که‌ کاری ژنامه‌وانی و ک‌کردنه‌وه‌ی زانیاری و په‌ره‌دانه‌ به‌پیشه‌که‌ی خ‌ی، به‌ام ئه‌وه‌ی نه‌ ئامانجی دیاره‌ و نه‌ چاره‌نووس، فه‌ره‌اده‌ که‌ نه‌ له‌دایک‌بوونه‌که‌ی سروشتیه‌ و نه‌ ژیا‌نه‌که‌ی و نه‌ چاره‌نووسه‌که‌شی دیاره‌، ده‌ش له‌ره‌وه س‌مان‌نووس ئه‌وه‌مان پ‌ به‌ت که‌ هه‌موو مر‌ق‌ق‌سه‌ره‌تا و ژیا‌ن و ئامانج‌کی دیاری هه‌یه، ته‌نیا کورد نه‌ سه‌ره‌تایه‌کی وونی هه‌یه و نه‌ ئامانج‌کی دیاریکراو و نه‌ ژیا‌ن‌کی شه‌ه‌فه‌ندا‌نه‌ش.

له‌ پرس‌ی ئه‌م س‌ و نه‌یه‌دا، ئه‌وه‌ی من ت‌بینیم له‌سه‌ری هه‌یه‌ ئه‌وه‌یه که‌ ده‌بوو س‌بوار پ‌شوه‌خته‌ ناو و کار و مه‌به‌ستی به‌اوبوونه‌وه‌ی س‌ و نه‌که‌ی له‌ گ‌فاره‌که‌ بخو‌ندبا‌یه‌وه، پ‌م وایه‌ ئه‌م فره‌و نه‌یه‌ی مر‌ق، که‌ س‌مانه‌که‌ مه‌به‌ستییه‌تی، ئه‌وکاته‌ ز‌ر جوانتر و وونتر به‌دیار ده‌که‌وت، ئه‌گه‌ر س‌مان‌نووس، وای دانا‌با ئه‌م س‌ و نه‌یه‌ له‌ گ‌فاره‌که‌، کار و پیشه‌ و و‌اتیان ته‌واو جیا‌وازه‌ له‌و و نه‌یه‌ی س‌بوار دروستیا‌ن ده‌کات و ده‌یا‌نکاته‌ چیه‌ و به‌سه‌ره‌اتی س‌مانه‌که‌ی. با به‌ نموونه‌ زیاتر مه‌به‌سته‌که‌م وون بکه‌مه‌وه. وای دانا‌با و نه‌یه‌ یه‌که‌م له‌ گ‌فاره‌که‌ که‌س‌کی ئه‌وروپیه‌ و س‌کلام به‌ جل‌وبه‌رگ ده‌کات، دووه‌میا‌ن که‌ یش‌کی ته‌نکی هه‌یه، خه‌کی یه‌ک‌ک له‌ و‌اتیانی ئه‌مه‌ریکای باکووره‌ و یاریزانی ت‌پی پ‌یه، س‌یه‌میشیا‌ن که‌س‌کی ژه‌ه‌اتییه‌ و تاوان‌کی ئه‌نجام داوه‌، به‌یه‌ و نه‌که‌ی به‌اوبوونه‌ته‌وه، به‌ام س‌بوار حه‌قیقه‌تی ژیا‌نی ئه‌م س‌ و نه‌یه‌ ده‌ستکاری ده‌کات و ئه‌و شه‌وه‌ژیا‌نه‌یا‌ن پ‌ ده‌دات که‌ خ‌ی، یا‌ن س‌مانه‌که‌ی پ‌ویستییه‌تی.

من مه‌به‌ستم نیه‌ له‌ جیا‌تی عه‌تا مه‌مه‌د بیربکه‌مه‌وه و پ‌ی به‌م چ‌ بنووس‌ت و چ‌ نه‌نووس‌ت، به‌ام وه‌کو خو‌نه‌رک، حه‌زم ده‌کرد و نه‌ای

استه قینهی ئەو کەسانە بزائەم (بـگومان ئەویش وـنەیهکی خەیاڵیی
ماننووێ دەبـێت) و وـناکان بە جـرـک بان، زـر جیاواز بان لەو
وـنایانەیی بـوار بـیان دروست دەکات، لـرەشەوێ خوـنەر بـی بەدیاری
دەکەوـێت کە خەیاڵی مـرـف چەندە فراوانە لە دروستکردن و شـواندن و
جوانکردنی وـنە و ژیاڵی مـرـف کەکانی تر، کە ئەم بـی مانە کاری لەسەر
کردووە، واتا ئەگەر بابەتی وـنەکان بەو جـرەوی لە گـفـارە کە
بـاوبوووەتەوێ و ئەو وـنـانەیی بـوار دەیانخولقـێـنـد بـخـرابانەو،
ئەوا خوـنەر زیاتر هەستی بە جیاوازی ژیاڵی استه قینهی کەسەکانی
ناو وـنە کە و ئەو ژیاڵە دەکرد کە بـوار بـیان دروست دەکات و
ئەمەش تـبـوانینی جیاوازی مـرـف بـ وـنەکان و وونتر دەکاتەوێ.

پـناچـ مـتەکی بـژەهـات و دواکەوتووێیهکی واز لە مـرـف کەکانی
بـێـنـ، تـبـ تەماشاکە بـوار و نیان کە ژن و مــردن و خەـکـی
کوردستان، بەـمـ لە ئەوروپا دەژین، خـشەوێستیهکی زـر لە
نـوانیاندا هەیه، هـکارـکی دیاریش نییه بـ جیابوونەوێیان، هەموو
ئەوێ دیارە ئەوێه "تـبـ ئەو کەسە نیت کە دەمناسـ". لەکاتـکـدا
بـوار دیدە بـژەهـاتییه دواکەوتووێیهکی فــداوێ و بە چاوی
بـزەوێ لە نیان و ئافرەت دەـوانـ و نیان خـشی دان بەوێدا دەـنـت؛
"تـبـ وا دەکەیت هەست بکەم گوـ لە نـوان بـانەکانمدا یە نـک
برینـلـ195"، دواتر سنووریش کە بـوار دەناسـ بەهەمان شـوێ دان
بەوێدا دەـنـت کە بـوار چەندە جیاواز لە بـژەهـاتییهکان لە
ئافرەت دەـوانـ و بـزیاڵ دەـگـرـت؛ "تـبـ واتکرد گوـکی سیحری لە
جەستەمدا ئاشکرا بکەمـلـ202"، کەچی نیان لـی جیا دەـبـتەوێ،
تەنـت دواي ئەوێ جیاش دەـبنەوێ، نیان هەر بیری لای ئەوێ، ئەمەش
نیشانی ئەوێه، نیان دەزانـ کە بـوار کەـسـکە بـز لە ئافرەت
دەـگـرـت، کەچی کەشی بـژەهـاتییه بەسەر پەيوەندییهکانیاندا زـاـه و
جیا دەـبنەوێ.

کەواتە دەشـ هـکاری ئەم ئاـبـزی و لـکـتـنـه گەشتە ئەوێ بـت کە
خـبـزگاکردن لە دید و نـرـیتەکانی بـژەهـات ئاسان نەبـ، بـیە تووشی
(دژیهکی) ییش دەبن، ئەمەش سیفەتی زـرـبەیی ئەوانەیه کە لە
بـژەهـاتەوێ بەرەو بـژئاوا کـچ دەکەن، ئەو کاتە لە بـژەهـات
دەژین خەیاڵیان لە بـژئاوا و ژیاڵـکە کەـمەتیان تـبـیدا پارـزراو
بـت؛ "بـژەهـاتییهکان هەمیشە ماندوون، ماندووی هـهـاتن و بەدواي
جـگەیه کـدا دەـگەـن، تـبـیدا کەـمـک پشوو بدەنـلـ75". بەـمـ کە
دەشگە نە ئەو، ناتوانن واز لە کـبوونەوێ کوردهواری و جلو بەرگ و
نـریت و دـبـمە و کـفـتە بـنن و دەیانەوێ لەو کوردستانـکی بـچووک
دروست بکەن، "مـم هـشید لە ناو باخە کەیدا کە هەر هـندەي ژوورـکی

س به چوار ده‌بوو، به شه‌وا کی خاکیه‌وه خه‌ریکی نینی که‌وه‌ر بوو، ئه‌و ژه‌دنیا گه‌رم بوو، بوار به‌مام ه‌شیدی وت: بیری کوردستان ناکه‌یت؟ مام ه‌شید ب ئه‌وه‌ی سه‌ره‌به‌ت به‌بوار و ت: ئه‌مه‌ کوردستانی منه‌و ئه‌ویت‌ریشم له‌د‌مدا ه‌ه‌گرت‌وه‌... 126".

ئمه‌ وای‌کرد‌وه‌ خه‌کانی ژه‌ه‌ات به‌گشتی به‌ج‌رک بژین، که‌ ژیان‌یان له‌ن‌وان ژه‌ه‌ات و ژئا‌وا ه‌ه‌په‌س‌ردراوه‌و نازانن له‌کو‌ ده‌ژین، ل‌ره‌یان له‌و.

ژه‌ه‌ات هه‌ر به‌وه‌ ناوه‌ست که‌ واز له‌م‌ژوو و به‌های خ‌ی ب‌ن و مر‌قه‌کانی ئ‌ستای ئازار بدات، به‌کو‌ ا‌برد‌وه‌ه‌شی ناشیرین ده‌کات، ه‌نانه‌وه‌ی نموونه‌ی داستانی شیرین و خوسره‌و له‌م‌مانه‌و ده‌ست‌کاری‌کردنی به‌و ج‌ره‌ی که‌ ه‌نگدانه‌وه‌ی سه‌رده‌می ئ‌ستا ب‌ت، و‌نه‌یه‌کی گه‌ل‌ک وردی د‌ز‌ویه‌کانی ئ‌ستامان پ‌ ده‌ت و پ‌شانمانی ده‌دات، له‌ سه‌رده‌می ئ‌ستا، چ‌تر خوسره‌و خه‌ریکی تاشینی به‌رده‌کان نییه‌ له‌پ‌ناو شیرین، به‌کو‌ ئه‌و که‌س‌که‌ له‌ شه‌ی ناوه‌خ، له‌ ووداو‌کی نادیار ده‌کوژر‌ت و ته‌رمه‌که‌ی ده‌د‌زر‌ته‌وه‌، شیرینیش له‌پ‌ناو داب‌ین‌کردنی ب‌‌وی نه‌نکه‌ پ‌ره‌که‌ی و ب‌رایه‌که‌ی و دوو خوش‌که‌ه‌ی، ده‌ب‌ته‌ له‌شفر‌ش و سه‌رئه‌نجام ون ده‌ب‌ت و که‌س‌یش ته‌رمه‌که‌ی ناد‌ز‌ته‌وه‌.

ئ‌تر ئه‌مه‌ ژه‌ه‌ات ته‌ که‌ مر‌قه‌کان له‌ ب‌ته‌ی خ‌ی ده‌رده‌کات و که‌س نازان‌ت ئه‌و ک‌یه‌؟! هه‌میشه‌ له‌ ناخی خ‌یدا ووبه‌‌ووی ئه‌و پ‌رس‌پاره‌ ده‌ب‌ته‌وه‌: ئایا ئه‌وه‌ منم، یان من ته‌نیا و‌نه‌یه‌کم و له‌ خه‌یا‌دا ده‌ژیم؟!

* پاسه‌وانانی خودا، م‌ژوو‌یه‌کی تر ب‌ بینینی خ‌مان (مان) - عه‌تا محمه‌د، ناو‌ندی ئ‌ش‌بیری و ه‌ون‌ریی ئ‌ند‌ش، چاپی ی‌ک‌م (2016).

sangarzrary@gmail.com